

عنوان مقاله:

ساختمان نمادین واژگان در معماری داستان اتاق آبی سهراب سپهری

محل انتشار:

هفتمین کنگره سالانه بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

سحر طوفان - استادیار دانشکده معماری، گروه معماری، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

صبا خردمند - دانشجوی دکتری ، دانشکده معماری، گروه معماری، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

معنماندی فضایی از راهکارهای کیفیت بخشی به فضای معماری است. بررسی عوامل معناساز راهی موثر در ارتقای حس مکان است و استفاده از اصول علم نشانه شناسی از بهترین راهکارهای نیل به این هدف به شمار میرود. هدف اصلی این نوشتار، مقایسه و تحلیل نشانه شناسانه و نمادین متن ادبی-هنری با مفاهیم پایه در معماری فضا می باشد. اثر مورد بررسی، اتاق آبی نوشته سهراب سپهری است که از منظر نویسنده مکانی نمادین و مقیاسی کوچکتر از جهان هستی است. روش تحقیق پژوهش از نوع کیفی است که با رویکرد روش مطالعه تطبیقی-توصیفی، پژوهش ذیل را مدیریت میکند. این نوشتار به همنشینی آرایه ها در ادبیات با کانسپت در تولید معماری و چگونگی ارتقای ادراک و دریافت متن هنری (ادبی-معماری) با استفاده از رمزگشایی واژگان نمادین و بهبود فضای معماری بر اساس اتاق آبی میپردازد. دستاورد اصلی پژوهش همپوشانی تعریف هویت فضا در مکان مخیل ادبی و ساختمان معماری خانه است.

کلمات کلیدی:

خانه، نشانه، نماد، فضای معماری، اتاق آبی، سهراب سپهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1373745>

